

Книга Даниїла — номер сто тридцять шість

Пророчий перехід республіканізму та протестантизму: від смерті до воскресіння

Jeff Pippenger
2024-03-14

Відбувається перехід як республіканського, так і істинного протестантського рогу звіра, що виходить із землі, який розпочався 2020 року. Істинний протестантський ріг було вбито 18 липня 2020 року, а республіканський ріг — 3 листопада 2020 року. Згідно з одинадцятим розділом Об'явлення, після трьох з половиною символічних днів вони знову стануть на ноги. Коли вони встануть, істинний протестантський ріг перейде від Лаодикійців до Філадельфійців. Їх буде виведено з церкви й введено в рух. Їх виведено з досвіду сьомої церкви в досвід шостої церкви. Вони стали «восьмим», що «є з семи».

Рух на початку адвентизму був Філадельфійським рухом, і Філадельфійський рух відновлюється наприкінці. Діло трьох ангелів з чотирнадцятого розділу книги Об'явлення почалося як рух, і воно закінчиться як рух. Філадельфійський рух, представлений шостою церквою — Філадельфією, помер у 1856 році, а починаючи з кінця липня 2023 року, тепер воскресає як восьмий, тобто з семи.

У тій самій історії республіканський ріг переживає паралельні смерть і воскресіння: шостий президент після Рейгана у час кінця в 1989 році стає восьмим президентом, який є з семи. Процес переходу для республіканського рогу представлений його злиттям із рогом відступницького протестантизму, що є духовною розпустою та образом звіра. Республіканський ріг стає восьмим, що є з семи, бо він представляє образ звіра католицизму, тобто восьмої голови, що є з-поміж семи голів, у сімнадцятому розділі Об'явлення і в другому розділі Даниїла.

Політичний перехід рогу республіканізму відображено у підготовчому періоді з 1776 до 1798 року. Той пророчий період є необхідним ключем, який дозволяє розпізнати розкриття прихованої таємниці образу звірів Навуходносора. Цей підготовчий період представлений тридцятирічною підготовкою як Христа, так і антихриста.

Час запечатування від 11 вересня 2001 року до скорого недільного закону — це пророчий період, у якому здійснюється сповнення кожного видіння. Він представляє період, що завершується поверненням папства на престол землі як восьмого царства, що є із семи, в годину «великого землетрусу» одинадцятого розділу Об'явлення. Тому його прообразом є період, що передував першому возведенню папства на престол у 538 році. У 538 році папство ухвалило недільний закон на Орлеанському соборі, що позначило кінець тридцяти років підготовки та стало прообразом скорого недільного закону. Ісус ніколи не змінюється, тож має бути період, що передує недільному закону, коли загоюється смертельна рана, як це було вперше, коли папство було возведено на престол.

Той період представлений історичними подіями, пов'язаними з віхами років 508, 533 і 538. У 508 році розпочався період підготовки, або утвердження папства. Четверте царство язичницького Риму, сила дракона, було підкорене, а 533 року Юстиніан постановив, що папство є «головою церков, а також виправителем еретиків». Єдине, що залишалося, аби папство перебрало контроль у 538 році, — це вигнати готов із міста Рима, і це сталося 538 року. Та тридцятирічна лінія історії йшла паралельно народженню Христа, за яким послідувало служіння Івана, що привело до наділення Ісуса силою як Месії під час Його хрещення.

Період підготовки в історії Христа йде паралельно з часом запечатування і стосується внутрішньої лінії протестантського рога, тоді як період підготовки до антихриста стосується зовнішньої лінії республіканського рога. Ці два періоди дають два свідчення про 11 вересня 2001 року, 7 жовтня 2023 року та недільний закон, який незабаром настане. Один період підкреслює зовнішнє, а інший — внутрішнє свідчення часу запечатування ста сорока чотирьох тисяч.

Праця Івана, голосу того, хто кличе в пустелі, який готував шлях для Посланця Заповіту, відповідає декрету Юстиніана, що приготував шлях для людини гріха, посланця заповіту смерті. 7 жовтня 2023 року стало попередженням про те, що станеться, коли буде запроваджено недільний закон, як це було у 538 році. 7 жовтня 2023 року відповідає 533 року в період підготовки до першого возведення папства на престол землі. Це попередження, що під час близького недільного закону, як і в 538 році, папа знову стане і головою церков, і виправителем еретиків. Це також попередження про ескалацію війни ісламу третього горя.

Це попередження, що вказує на іслам (вісті зі сходу), і попередження про відновлення папства (вісті з півночі). Це попередження збігається з діяльністю вісника, який в останні дні готує шлях для Вісника Заповіту, який потім має увійти в завіт зі ста сорока чотирма тисячами.

Три періоди підготовки (тридцять років Христа й антихриста та час запечатування) також прообразно представлені періодом від 1776 до 1798 років. Завершенню звіра із землі як шостого царства біблійного пророцтва передують визначений період; отже, і початку звіра із землі як шостого царства біблійного пророцтва має передувати пророчий період. Альфа й Омега завжди показує кінець чогось разом із його початком.

1776, 1789 і 1798 представляють 11 вересня 2001 року, 7 жовтня 2023 року та незабаром очікуваний недільний закон. Від 1776 року до 1798 року було здійснено пророчу підготовку до встановлення шостого царства, так само як роки 508, 533 і 538 відображали підготовку до встановлення п'ятого царства. Вони повинні мати ті самі пророчі характеристики, бо шосте царство має бути образом п'ятого царства.

Тридцять років підготовки Христа, що вели до Його хрещення, представляють той самий період, бо коли Христос прийшов підтвердити завіт на один тиждень, починаючи від Його хрещення, Він утверджував Своє царство благодаті. Утверджуючи Своє царство благодаті

протягом тих семи років, Він пролив Свою кров, щоб підтвердити це царство, і таким чином залишив приклад того, коли Він утвердить Своє царство слави. Те царство слави — це царство з другого розділу книги Даниїла, яке зображене як камінь, висічений з гори без участі рук. Сестра Вайт повідомляє нам, що те царство утверджується під час пізнього дощу, а пізній дощ почався 11 вересня 2001 року.

Пізній дощ зійде на тих, хто чистий — тоді всі отримають його, як і раніше.

Коли чотири ангели відпустять, Христос встановить Своє царство. Ніхто не прийме пізнього дощу, окрім тих, хто робить усе, що може. Христос допоможе нам. Усі могли б бути переможцями завдяки благодаті Божій, через кров Ісуса. Все небо зацікавлене в цій справі. Ангели зацікавлені. Сполдінг і Маган, 3.

11 вересня 2001 року чотири вітри, які представлені як розгніваний кінь (іслам), були випущені, а потім стримані, доки сто сорок чотири тисячі запечатаються. 1776, 1789 і 1798 позначають період запечатування ста сорока чотирьох тисяч, і ці три дати відповідають правовим актам, що призвели до встановлення шостого царства біблійного пророцтва. Друга дата — 1789 рік — ідентифікує Конституцію Сполучених Штатів, і тому це було послання, яке визначало Конституцію як подвійну владу, що мала з'явитися у 1798 році, так само як 533 рік був оголошенням подвійної влади, яка мала з'явитися у 538 році, і як Іван Хреститель сповістив про подвійну владу, яка мала з'явитися під час хрещення Христа.

Дві влади, що становлять двояку владу Христа, були Його прикладом того, що божественна природа, поєднана з людською, не грішить. Дві влади, що становлять двояку владу антихриста, були його інтронізацією як голови церков і його інтронізацією як виправителя еретиків. Дві влади, що становлять двояку владу земного звіра, — це два роги республіканізму і протестантизму.

"І мав він два роги, як у ягняти'. Ягнячі роги означають юність, невинність і лагідність, і вони якнайкраще відображають характер Сполучених Штатів, коли їх було показано пророкові як таких, що 'виходили' у 1798 році. Серед християнських вигнанців, які першими втекли до Америки і шукали притулку від королівського гноблення та священницької нетерпимості, було багато таких, хто постановив заснувати уряд на широкій основі громадянської та релігійної свободи. Їхні погляди знайшли відображення в Декларації незалежності, яка проголошує велику істину, що 'всі люди створені рівними' і наділені невід'ємним правом на 'життя, свободу і прагнення до щастя'. І Конституція гарантує народове право самоврядування, передбачаючи, що представники, обрані всенародним голосуванням, ухвалюватимуть і виконуватимуть закони. Свободу віросповідання також було надано, кожному дозволялося поклонятися Богові згідно з веліннями свого сумління. Республіканізм і протестантизм стали основоположними принципами нації. Ці принципи є таємницею її сили й процвітання. Пригнічені та знедолені по всьому християнському світу зверталися до цієї землі з інтересом і надією. Мільйони шукали її берегів, і Сполучені Штати зайняли місце серед наймогутніших держав світу." Велика боротьба, 441.

1776, 1789 і 1798 позначають три історії, які наголошують, що восьмий є з семи. 1776 позначає публікацію Декларації незалежності та історію Першого й Другого Континентального конгресу. 1789 позначає публікацію Конституції та історію Статей Конфедерації. 1798 позначає публікацію Актів про іноземців і підбурювання та початок звіра із землі як шостого царства біблійного пророцтва.

Перший Континентальний конгрес відбувся у 1774 році і був ключовою інституцією в ранній історії Сполучених Штатів, виконуючи функції керівного органу під час війни за незалежність США. Континентальні конгреси поділяються на два пророчі періоди: першого конгресу та останнього конгресу. Перший Континентальний конгрес мав двох президентів і засідав у Філадельфії з 5 вересня по 26 жовтня 1774 року. Пейтон Рендолф був першим президентом засідання з 5 вересня по 22 жовтня, а потім Генрі Міддлтон головував наступні п'ять днів, до 26 жовтня 1774 року.

Другий Континентальний конгрес діяв з 1775 по 1781 рік. Під час свого існування Другий Континентальний конгрес мав шість президентів. Пейтон Рендолф очолював його на посаді президента з 10 травня 1775 року по 24 травня 1775 року. Він був першим президентом як Першого, так і Другого Континентальних конгресів. Загалом за всю історію Першого та Другого Континентальних конгресів було вісім президентів.

Другим президентом Другого Континентального Конгресу був Джон Генкок, і Генкок головував з 24 травня 1775 року до 31 жовтня 1777 року. Генрі Лоренс головував з 1 листопада 1777 року до 9 грудня 1778 року. Джон Джей головував з 10 грудня 1778 року до 28 вересня 1779 року. Самуель Гантінгтон головував з 28 вересня 1779 року до 9 липня 1781 року. Томас Маккін головував з 10 липня 1781 року до 4 листопада 1781 року.

Пейтон Рендолф був першим президентом як Першого, так і Другого Континентального конгресу. Це означає, що впродовж двох періодів діяльності Континентального конгресу було вісім президентів, але першим президентом у кожному з цих двох періодів була одна й та сама особа. Отже, хоча президентських термінів було вісім, насправді президентів було лише семеро. Перший президент був одним із семи чоловіків, які обіймали цю посаду, але, оскільки Рендолф головував двічі в цій історії, він також уособлює восьмий термін, що припав на тих самих сімох.

У період діяльності Континентальних конгресів ходом війни за незалежність керував Конгрес. Тому Джордж Вашингтон не був тоді президентом, адже його було призначено першим головнокомандувачем збройних сил.

Будучи першим президентом обох періодів, Рендолф представляє двох свідків, які є прообразом першого фактичного президента, яким був Джордж Вашингтон. Вашингтона представляє Рендолф, і тому Рендолф, як символ Вашингтона, передає і пророчі характеристики Рендолфа як першого президента, і те, що Рендолф був восьмим, який був із семи. Отже, Джордж Вашингтон, як перший президент і перший Головнокомандувач, також пророчо був восьмим і був із семи.

Ісус показує кінець чогось через його початок, тож останній президент і головнокомандувач буде восьмим, що є з семи. Цей пророчий факт закріплено в історії Першого та Другого Континентальних конгресів, що відображено датою першої віхи — 1776 роком — та публікацією Декларації незалежності.

Віха 1776 року є прообразом 11 вересня 2001 року та Акта Патріота, коли американську незалежність було підпорядковано владі римського права, а більше не англійського права. Вона позначає початок пророчого періоду, що готує шлях для того, щоб папство знову зайняло престол землі в час, коли незабаром буде запроваджено недільний закон.

Як і у випадку з пророчим періодом, позначеним 1776 роком, цей пророчий період охоплював історію від завершення Другого Континентального конгресу в 1781 році до 1789 року, який є датою, що визначає віху, пов'язану з публікацією Конституції. У цій історії також було вісім президентів. Історія 1781–1789 років — це історія Статей Конфедерації. Статті Конфедерації були першою Конституцією, але їхня слабкість призвела до їхньої заміни та ратифікації Конституції у 1789 році.

У той період серед восьми президентів було семеро, які не були президентами в історії двох Континентальних конгресів, і один, який також був президентом у тому першому пророчому періоді. Джон Генкок обіймав посаду і в Другому Континентальному конгресі, і в періоді, представленому Статтями Конфедерації. На пророчому рівні лише семеро чоловіків були президентами під час двох Континентальних конгресів, тож з пророчної точки зору Джон Генкок був одним із восьми в період Статей Конфедерації, але він також був одним із семи людей із попереднього періоду. Отже, він був восьмим, який був із тих семи.

Другий пророчий період, представлений 1789 роком, також мав президента (Генкока), який був восьмим, але з числа семи, як і Пейтон Рендолф у першому пророчому періоді, представленому 1776 роком. 1789 співвідноситься та представляє судові процеси Пелосі 6 січня 2021 року.

Господь має вірних сторожів на мурах Сіону, щоб вони голосно волали й не стримувалися, підносили свій голос, немов сурма, і показували Його народові їхні переступи, а домові Якова — їхні гріхи. Господь допустив, щоб ворог істини здійснив рішучий наступ проти суботи четвертої заповіді. Він має намір таким чином пробудити серйозний інтерес до того питання, яке є випробуванням останніх днів. Це відкріє шлях для проголошення з силою звістки третього ангела.

Хай не мовчить нині жоден, хто вірить істині. Ніхто не повинен бути легковажним нині; нехай усі наполегливо приносять свої прохання до престолу благодаті, посилаючись на обітницю: «Чого тільки попросите в ім'я Моє, те Я вчиню» (Івана 14:13). Нині небезпечний час. Якщо ця земля, що хвалиться свободою, готується пожертвувати кожним принципом, закладеним у її Конституції, видаючи декрети, щоб придушити релігійну свободу і запровадити папську облуду та оману, тоді народові Божому слід із вірою приносити свої прохання до Всевишнього. У Божих обітницях є всяке підбадьорення для тих, хто покладається на Нього. Перспектива опинитися в особистій

небезпеці та скруті не повинна викликати зневіри, а має оживити силу й надії Божого народу; бо час їхньої небезпеки — це пора, коли Бог дарує їм ясніші прояви Своєї сили.

«Ми не повинні сидіти в спокійному очікуванні утисків і скорботи, склавши руки, нічого не роблячи, щоб відвернути зло. Нехай наші одностайні волання здіймаються до неба. Моліться і працюйте, і працюйте і моліться. Але нехай ніхто не чинить необачно. Навчіться, як ніколи раніше, що ви повинні бути лагідними і смиренними серцем. Ви не повинні висувати лихослівних звинувачень проти будь-кого — чи то окремих осіб, чи церков. Навчіться працювати з людськими розумами так, як це робив Христос. Іноді потрібно говорити різкі речі; але переконайтеся, що Святий Дух Божий перебуває у вашому серці, перш ніж ви промовите чітку істину; тоді нехай вона проріже собі шлях. Не вам різати». Вибрані послання, книга 2, 370.

Друга віха в пророчому періоді підготовки, представленому Конституцією, вказує, що на наступній вісі Конституцію буде скасовано. Цю другу віху було прообразно окреслено Іваном Хрестителем, а також декретом Юстиніана; обидва вони вказували й застерігали щодо настання останньої події, представленій в цьому періоді. Для Івана це було утвердження Христа, коли Він підтвердив Свій завіт життя Своєю дорогоцінною кров'ю, а для Юстиніана — наділення владою антихриста, який мав скріпити свій завіт смерті кров'ю мучеників.

Конституція 1789 року засвідчила утвердження влади двох рогів земного звіра і, таким чином, 1789 рік позначив скорє знищення двох рогів влади цього земного звіра, що знаходить вираження в Законах про іноземців і підбурювання 1798 року. Коли у 2020 році два свідки були вбиті на вулицях, вони вказали на тривалий напад на Конституцію та застерігли про нього, що символізують судові процеси Пелосі 6 січня 2021 року.

6 січня 2021 року — це попередження про посилення влади папства перед скорим запровадженням недільного закону, прообразом чого слугує декрет Юстиніана 533 року. 6 січня 2021 року та 533 рік обидва попереджають про скорє запровадження недільного закону — як це прообразно показано недільним законом 538 року на Орлеанському соборі та Актами про іноземців і підбурювання 1798 року, які були прообразом звіра із землі, що говоритиме як дракон при недільному законі, який невдовзі настане.

Коли буде запроваджено недільний закон, смертельна рана папства загоїться, а восьма голова сімнадцятого розділу Об'явлення, що є з семи голів, оживе. Акти про іноземців і підбурювання 1798 року представляють звіра із землі, що говорить як дракон, коли він не лише примушує поклонитися сонцю, а й згодом змушує весь світ прийняти владу звіра з моря, із тринадцятого розділу Об'явлення, як восьму голову, що є з семи голів. Отже, в кожному з трьох етапів підготовчого періоду — 1776, 1789 і 1798 років — пророчо представлена загадка «восьмого, який є із семи».

Перші дві віхи (1776 і 1789), що визначають загадку, стосуються її звершення в пророчій історії звіра із землі, а третя віха визначає звершення цієї загадки щодо папської влади.

Ми продовжимо це дослідження у наступній статті.

«Кажучи мешканцям землі, щоб вони зробили образ звіра». Тут чітко представлено форму правління, у якій законодавча влада належить народові, що є вражаючим доказом того, що Сполучені Штати — це нація, зазначена в пророцтві.

Але що таке «образ для звіра»? І як його слід сформувати? Образ створюється двохрогим звіром і є образом для звіра. Його також називають образом звіра. Отже, щоб дізнатися, яким є цей образ і як його слід сформувати, ми маємо вивчити характеристики самого звіра — папства.

Коли рання церква зіпсувалася, відступивши від простоти євангелії та прийнявши язичницькі обряди й звичаї, вона втратила Духа і силу Божу. Аби контролювати сумління людей, вона шукала підтримки світської влади. Результатом стало папство — церква, яка контролювала державну владу та використовувала її для просування власних цілей, особливо для покарання «ересі». Щоб Сполучені Штати створили образ звіра, релігійна влада має так контролювати цивільний уряд, щоб влада держави також використовувалася церквою для досягнення її власних цілей.

Щоразу, коли церква здобувала світську владу, вона використовувала її, щоб карати незгоду зі своїми вченнями. Протестантські церкви, які пішли слідами Риму, уклавши союз зі світськими властями, виявляли подібне прагнення обмежувати свободу совісті. Прикладом цього є довготривале переслідування інакомислячих Церквою Англії. Упродовж XVI та XVII століть тисячі служителів-неконформістів були змушені тікати зі своїх церков, і багато хто — як пастирі, так і миряни — зазнавали штрафів, ув'язнення, тортур і мученицької смерті.

Саме відступництво спонукало ранню церкву шукати допомоги з боку світської влади, і це підготувало шлях для розвитку папства — звіра. Павло сказав: 'Там' станеться 'відступлення, ... і буде виявлена людина гріха.' 2 Солунян 2:3. Отже, відступництво в церкві підготує шлях для образу звіра.

Біблія проголошує, що перед приходом Господа існуватиме стан релігійного занепаду, подібний до того, що був у перші століття. «В останні ж дні настануть тяжкі часи. Бо люди будуть самолюбні, грошлюбні, хвалькуваті, горді, богозневажники, неслухняні батькам, невдячні, нечестиві, без природної любові, незговірливі, наклепники, невтримні, люті, ненависники добра, зрадники, зухвалі, чванливі, більше любителі втіх, ніж любителі Бога; маючи вигляд побожності, але сили її відрікаючись.» 2 Тимофія 3:1–5. «А Дух виразно говорить, що в останні часи деякі відступлять від віри, прислухаючись до духів звабливих і до вчень демонських.» 1 Тимофія 4:1. Сатана буде діяти «з усією силою, і знаменнями, і неправдивими чудами, і з усякою оманю неправди». І всі, хто «не прийняли любові істини, щоб спастися», будуть залишені прийняти «сильну оману, щоб повірили неправді». 2 Солунян 2:9–11. Коли буде досягнутий такий стан безбожності, настануть ті самі наслідки, що й у перші століття. Велика боротьба, 443, 444.